

De Troubadours tijdens de uitvoering van de operette Grafijn Mariza. (foto Koch)

Een warm applaus voor "De Troubadours"

Grafijn Mariza: Romantiek van alle tijden

Door Antoon Koch

Emmerich Kalman verwierf zich roem met het schrijven en componeren van operettes. De in 1882 in de Hongaarse plaats Siofok geboren musicus presenteerde in 1924 de operette Grafijn Mariza. Het werd een van de meest succesvolle en de prachtige melodieën waren toentertijd (en zijn nog) overal te horen. De 30-jarige operettevereniging 'De Troubadours' nam eerder het besluit om haar 6e lustrum te vieren met Kalmans meesterwerk. Een uitstekende keus en voor de tweede maal tijdens het 30-jarig bestaan voor het voetlicht gebracht genoten vele honderden operetteliefhebbers volop van twee geslaagde uitvoeringen respectievelijk in de aula van het Rijnlands Lyceum en de Leidse Stadsgehoorzaal.

Het mag knap genoemd worden dat de hoofdrollen uit eigen gezelschap waren bezet en er slechts van een gastrol sprake was in de persoon van Isabel Delemarre. Het verhaal gaat over de rentmeester die in werkelijkheid tot de arme adel behoort. Grafijn Mariza bezit miljoenen en moet zich de 'minnaars' van het lijf houden door een verlovings te ensceneren. Zij keert terug naar haar bezittingen en verzint aldaar een naam voor de niet-bestaande verloofde waarmee ze 'op afstand' een verbintenis aangaat. Maar die naam blijkt echt bij iemand te behoren en prompt duikt deze graaf op. Daarmee begint gelijk het verhaal van persoonsverwisselingen en misverstanden. Alle stukjes van de legpuzzel passen tijdens de slotscène prachtig in elkaar.

Monica ten Hagen, al zeven jaar lid van de Troubadours, droeg de uitvoering, in haar rol als Mariza, volkomen. Getalenteerd als zij is, niet alleen in zang maar ook beweeglijkheid en gevoel voor acteren, speelde ze eerder al hoofdrollen. De Troubadours hebben op dit ogenblik meer talent in huis dan ooit. Zo mag Marco Zwetsloot genoemd worden als Graaf Tassilo die zich voor rentmeester uitgeeft en het hart van Mariza op hol brengt. Maar het duurt tot aan het lied 'Mein lieber schatz' waarbij niets een huwelijk meer in de weg staat. Er trad nog een goede bekende op de voorgrond in de persoon van Hans Honsbeek die als Baron Kaholman Zsupan interesse heeft voor de miljoenen van Mariza

maar uiteindelijk op de knieën ge voor het zusje Lise van Graaf Tassilo. Noemen wij verder Karin Ler Jeroen den Hollander, Yvonne Wiessing, Frans Webers, Joost van de Woude, Cor Kleyne, Dave van Ross en Jeanne Webbers. Zij allen bleek zich terdege te hebben voorbereid op de bezoekers een geloofwaardige portie romantiek voor te schotelen. Samen met koor en 24-koppig orkest onder leiding van regisseur Marcel Smits, Dirigent Eric van Balen en choreografe Jarmke Vendel werd het een uitvoering die 'stond' en voldeed aan de lie de voor operette. Tot en met de fraaie decors en de prachtige kostuums. I wat acteren betreft: de tekst was haer onopgemerkt ook een beetje aan h huidige tijdsbestek 'aangepast'. "Geigen schallen", dat hadden wij graag in de Leidse Stadsgehoorzaal willen horen want hoe mooi (Rijnlandse aula ook is de zaal kort aan akoestiek altijd iets tekort. Oegstgeest kan trots zijn op zijn operettevereniging die, met zoveel inzi anderen 'een romantisch avondje u bezorgde. Het publiek kwam aan h eind van de voorstelling, om ma weer eens een veelgebezigde uitdrukking te bezigen, als 'een man overeen'. Het enthousiasme van alle uitvoerenden deed de bezoekers de temperatuur in de zaal, die tot grote hoogte was gestegen, vergeten. En wij? Wij hadden de uitvoering nog wel een keert willen zien om daar opnieuw volop van te genieten. Het was het Troubadourslustrum waardig!!